

ydelse, som gør, at mange mennesker, heraf ca. 30.000 børn, ifølge tal fra beskæftigelsesministeren lever i fattigdom.

Så overordnet synes vi, det er rigtig godt forslag med gode intentioner, men vi kan desværre ikke stemme for det samlede forslag.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er der en kort bemærkning fra hr. Preben Rudiengaard.

Kl. 15:31

Preben Rudiengaard (V):

Jeg hørte ordføreren nævne, at der var fattige mennesker i Danmark, som ikke havde råd til at købe penicillin til deres børn. Det mener jeg er et direkte fejlagtigt postulat, og jeg vil gerne spørge, om ordføreren kan give eksempler på, at det har været tilfældet, for så er der altså et eller andet, der er galt i forhold til den sundhedslovgivning og den sociallovgivning, som vi har. Og så er det altså et spørgsmål om, om det er de mennesker, der af den ene eller den anden grund kludrer i det, så de ikke har råd til det, for der er ikke nogen, der på det sundhedsmæssige område burde komme i klemme i det Velfærdsdanmark, som vi har i dag.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:32

Özlem Sara Cekic (SF):

Altså, jeg ved ikke, om ordføreren har bemærket det, men der er faktisk mange ting, der er meget, meget galt i Danmark. Jeg vil gerne give et eksempel:

Da jeg arbejdede som sygeplejerske i distriktspsykiatrien på Nørrebro, havde vi et tæt samarbejde med socialforvaltningen, og man kunne så henvende sig dér sammen med sin patient og sige, at der nu var det her problem med, at barnet havde halsbetændelse, havde fået lus, børneorm, eller hvad ved jeg, og om det var muligt at få økonomisk hjælp til det. For at man kan få økonomisk hjælp til sådan noget lægeordineret medicin, skal det være for noget, som er kronisk, for det skal være et eller andet ekstraordinært, der gør, at man kan få den hjælp.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Preben Rudiengaard for endnu en kort bemærkning.

Kl. 15:33

Preben Rudiengaard (V):

Jeg har stadig væk ikke fået svar på mit spørgsmål, og jeg synes, at ordføreren løber udenom. Jeg stiller spørgsmålet igen: Kan ordføreren give mig eksempler på, at man i Danmark har haft et barn med en infektion, som af økonomiske årsager ikke har kunnet få penicillin, på grund af forældrenes økonomiske status? Det er det, jeg spørger om, for det mener jeg er et postulat, som kun er medvirkende til at skræmme den danske befolkning, og det er ikke i tråd med den realitet, som findes. Ellers har jeg ikke forstået lovgivningen i Danmark på det her område rigtigt.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:34

Özlem Sara Cekic (SF):

Altså, jeg tror ikke, at ordføreren har forstået lovgivningen på det her område ordentligt. Jeg synes, at jeg har svaret, men jeg vil gerne gøre det igen, for gentagelse fremmer forståelsen.

Jeg har selv som sygeplejerske oplevet at stå med en familie, som ikke har kunnet få penicillin ifølge lovgivningen, fordi forældrenes situation var så dårlig, og fordi penicillin ikke er en ekstraordinær ting. Det håber jeg da er bevis nok, men jeg kan jo sagtens, hvis ordføreren er interesseret i det, komme med navne på nogle socialrådgivere. Ordføreren er velkommen til at ringe og høre. Det kan godt være, at ting opfattes anderledes, når man er her på Christiansborg bag tykke mure, men hvis man bevæger sig lidt udenfor, er der faktisk en anden virkelighed.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til SF's ordfører. Vi går videre til den næste, og det er Det Konservative Folkepartis ordfører, fru Vivi Kier.

Kl. 15:35

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

I min endnu korte tid herinde på Christiansborg har jeg adskillige gange stået på den her talerstol med beslutningsforslag meget lig det her. Jeg har også før konkret stået med det her beslutningsforslag og debatteret det.

Jeg vil ikke kommentere de enkelte elementer – jeg synes, jeg har gjort det før – men jeg vil i stedet sige, at jeg går ind for, at vi skal yde hjælp til de svageste borgere i vores samfund. Men for at vi kan yde hjælp til vores svageste medborgere, skal der jo altså også være nogle penge, vi